

РЕШЕНИЕ

№ 24788

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5501** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. П. В. против решение № 1095/29.02.2023г. по НАХД № 14400/2023г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 107 състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 7669721, издаден от СДВР, с който на касатора е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба и допълнителна писмена молба от касаторката се поддържат доводи за неправилност на решението поради това, че съдът е приел автоматизираното техническо средство (АТС), с което е установено нарушението за съответстващо на изискванията, като в преписката нямало доказателства за това, а представените по делото се установявали до друго АТС, с което не е установено нарушението по процесния ЕФ. Иска се отмяна на решението и се претендират разноски

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът намира, че обжалваното решение е неправилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК. В същите мотиви са обсъдени доводите, изложени от касатора.

Неоснователен е доводът наведен пред касационната инстанция за липса на доказателства за изправност на това АТС, с което е издаден процесният ЕФ. В ЕФ е посочено, че нарушението е установено и заснето с АТС № TFR 1-M 567, като именно с това устройство е заснемането. Видно от протокола за използване на 13.06.2023г. АТС тип и № TRF-1M № 4835 с идент.№ 567 е преминало метрологична проверка съгласно протокол № 1-9-23/18.05.2023г., също представен по делото. Посоченият в него № 4835 е номерът, под който одобреният тип средство за измерване е вписан в регистъра, видно от представеното удостоверение за това обстоятелство. Тъй като отделните средства от този тип имат индивидуални номера, именно последните индивидуализират използваното в отделния случай, както това е сторено в настоящата административнонаказателна преписка. В случая 567 е идентификационният номер на конкретното устройство, с което е заснето нарушението, TRF 1-M е неговият тип е, а 4835 е номерът на вписване в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. По делото са събрани доказателства за изправност и техническа пригодност на конкретното АТС, с което е установено нарушението, противно на изложеното в жалбата.

Решението на СРС като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на по 80 лв., съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на СДВР, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1095/29.02.2024г. по НАХД № 14400/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав.

ОСЪЖДА Н. П. В., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 лв. (осемдесет лева) – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.